

1. Slá - va Bo - hu na vý - so - sti,
kte - rý jest vždy od věč - no - sti,
jenž všec - ko slo - vem u - či - nil,
v ne - bi, v ze - mi mou - dře zří - dil.

2. Pomine nebe i země, / slovo Páně nezahyne, / aniž bude umenšeno, / na věky jest utvrzeno.
3. Ani množství velkých činů / neb kterých lidských úkonů / nemohou mu co vzít, přidat, / v své čistotě má vždy trvat.
4. Nižádná práce úsilná / ani lidská služba pilná, / krom toho slova věčného, / nemůže spasit žádného.
5. V slově víra osvícení, / neomylné ujištění / má o celé vůli Boží; / ono pravou známost množí.
6. Otvírá i rozum pravý, / dává z Písma smysl zdravý, / odnímá i pochybení, / činí naději k spasení.
7. Svědomí obveseluje, / milost v Kristu zaslubuje, / hodnost v jeho zasloužení; / napravuje v poblouzení.
8. Tvrdost srdce obměkčuje, / truchlou mysl polehčuje, / žádost k Bohu vroucí dává, / když i Duch svatý pomáhá.
9. Nadarmo všichni pracují / a slibných slov užívají, / chtějí jeviti se mocní, / jsou však bez Boha nemocní.
10. I co nad Boha lepšího, / co lidem v světě jistšího / než slovo věčného Boha, / jímž k spasení svým pomáhá!

T: Jiřík Štyrsa / Písně chval Božských, 1541 /
Kancionál, 1659 / Evangelický zpěvník, 1979
M: Ladislav Moravetz